

Folketingets Ligestillingsudvalg

Sagsnr.
2014 - 14841

Doknr.
145144

Dato
26-05-2014

Folketingets Ligestillingsudvalg har d. 22. maj 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 15 (L 182) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Fatma Øktem (V).

Spørgsmål nr. 15:

"Vil ministeren kommentere på de ulemper, som arbejdsgruppen for juridisk kønsskifte påpeger omkring den af regeringen valgte erklæringsmodel?"

Svar:

Arbejdsgruppen peger på en række fordele forbundet med erklæringsmodellen.

Arbejdsgruppen peger herudover som en ulempe ved erklæringsmodellen på, at der uden krav om en lægefaglig vurdering er risiko for, at ønsket om juridisk kønsskifte ikke skyldes transseksualisme, men andre årsager, herunder psykisk sygdom. Blandt andet fordi et juridisk kønsskifte kan omgøres, peger arbejdsgruppen også på, at skadevirkningen for den enkelte imidlertid er begrænset. Arbejdsgruppen peger også på, at tilbageføring af juridisk kønsskifte efter arbejdsgruppens vurdering ikke vil skabe problemer eller udgifter for det offentlige af betydning. Arbejdsgruppen peger endelig på, at risikoen for, at det juridiske kønsskifte fortrydes, må antages at være mindre, hvis der indføres en refleksionsperiode på 6 måneder.

Det er min opfattelse, at arbejdsgruppen med de anførte bemærkninger har peget på, at ulemperne er af en karakter, der kan håndteres i praksis.

Der er med den valgte model lagt op til, at juridisk kønsskifte beror på den enkeltes egen oplevelse af at tilhøre det andet køn. Jeg mener ikke, at vi har grund til at formode, at personer, som søger om juridisk kønsskifte som følge af en oplevelse af at tilhøre det andet køn, er psykisk syge. Derfor mener jeg heller ikke, at vi bør stille krav om lægefaglig eller psykologisk vurdering som betingelse for at kunne foretage et juridisk kønsskifte.

Det bemærkes i øvrigt, at arbejdsgruppen under beskrivelsen af erklæringsmodellen har peget på, at ved en model, som ikke involverer sundhedsmyndigheder eller andre faglige eksperter, er det ikke muligt at foretage en egentlig efterprøvelse af, om ansøgningen vitterligt er begrundet i en oplevelse af at tilhøre det modsatte køn. Arbejdsgruppen peger dog også på, at hvis Økonomi- og Indenrigsministeriet senere, eksempelvis gennem efterfølgende omtale i pressen, bliver opmærksomt på, at den afgivne erklæring herom er urigtig, vil tilladelsen til juridisk kønsskifte imidlertid kunne ophæves efter de almindelige forvaltningsretlige regler. Konsekvensen heraf vil være, at den pågældende gentildeles det oprindelige personnummer. Arbejdsgruppen bemærker herved, at urigtige oplysninger i den afgivne erklæring om begrundelsen for ansøgningen om juridisk kønsskifte efter omstændighederne vil kunne straffes efter straffelovens § 163.

Jeg henviser i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.3., om regeringens begrundelse for valg af erklæringsmodellen med refleksionsperiode.

Med venlig hilsen
Margrethe Vestager